

"KAPITEL ET.
I hvilket vi hører om
en plysbjørn, der
bedst kan lide at
tale om sig selv ..."

Plysbjørn klatrede og
klatrede, for han elskede
sødt. Sum, sum,
sum.

Store sten
og klipper

Men netop som det gik
allerbedst, sagde det
KNÆKI og
Plysbjørn
faldt ned.

"Det er en dum og forkert måde at
drive politik på!" sagde Plysbjørn
og bad vælgerne om et nyt mandat.

"Her har der OGSÅ
gået nogen før! Vi må
finde en tredje vej!"

"Den rette vej må
være den, alle andre
har valgt fra!" sagde
Plysbjørn. Det syntes
lille Manu lød klogt
og fulgte efter.

Men da de var
gået til venstre
(og i ring) et
stykke tid, skete
der noget meget
mærkeligt ...

Fuld af varm luft steg
Plysbjørn hurtigt til vejrs igen.

"Hvordan staver man egentlig
til politik?" sagde lille Manu.

"Man staver det ikke,
man FØLER det!" sagde
Plysbjørn.

KAPITEL TO
I hvilket Plysbjørn og
lille Manu finder
den tredje vej.

"Sel" sagde Plysbjørn. "Alle de andre er gået den vej!"

"Det lød klogt, mens det var
inde i mit hoved," sagde
Plysbjørn til Clement Kjer-
gaard-dyret ..."

FAR!
Læs or-
dentligt!

Ernst er
stadig ikke
helt kommet
sig over
Folkemødet.

